

rechtstreeks gedaagd bij exploit dd. 7 september 2005 van gerechtsdeurwaarder
plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder van gerechtsdeurwaarder
kantoor houdende te

ten einde zich te horen veroordelen, om de motieven vermeld in de rechtstreekse
dagvaarding, tot betaling van een schadevergoeding zoals bepaald in genoemde
dagvaarding,

na uitspraak op strafgebied uit hoofde van het misdrijf zoals bepaald in artikel 146 en
149 van het Decreet houdende Organisatie van de Ruimtelijke Ordening.

Overgeschreven te

hypotheekkantoor op 19 september 2005, ref

Gezien de stukken van de procedure, en inzonderheid de rechtstreekse dagvaarding;

Gehoord de rechtstreeks dagende partij in haar middelen ontwikkeld door Mr
advocaat;

Gehoord de middelen en uitleg van de beklaagden bij monde van hun raadsman;

Gehoord eerste substituut procureur des Konings, in haar vorderingen;

Gehoord het antwoord van de beklaagden, bij monde van hun raadsman;

De in de rechtstreekse dagvaarding vermelde feiten zijn te kwalificeren als volgt :

In het gerechtelijk arrondissement in de periode van 1 januari 2003 tot
6 september 2005,

Een inbreuk te hebben gepleegd op artikel 99 van het Decreet houdende Organisatie van de Ruimtelijke Ordening, door als eigenaar een bestaande vaste inrichting of een bestaand bouwwerk te hebben gebouwd, verbouwd, herbouwd of uitgebreid zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen, met name op het perceel gelegen te

kadastraal gekend onder

verbouwingswerken , met name een aanbouw aan de woning en een gevelsteen rond de garage, te hebben uitgevoerd zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen. (artikelen 99 en 146 van het Decreet houdende Organisatie van de Ruimtelijke Ordening)

I Wat de ontvankelijkheid van de vordering betreft :

Bij arrest van 10 juni 2005 heeft het Hof van Cassatie de rechtspraak van de Raad van State bevestigd, stellend dat de gewone rechter bevoegd is om te oordelen over de herstellvordering en dat die bevoegdheid van de gewone rechter de bevoegdheid van de Raad van State uitsluit.

(Cass. 10 juni 2005, met noot, Tijdschrift voor Milieurecht, 2005, pg. 663)

De rechtstreekse dagvaarding zoals uitgebracht door de rechtstreeks dagende partij is derhalve ontvankelijk.

II Beoordeling op strafgebied :

1. Beklaagden betwisten ten stelligste een bouwovertreding te hebben gepleegd.

Uit de stukken waarop de rechtbank vermag acht te slaan blijkt dat eerste en tweede beklaagde een aanbouw aan de woning hebben uitgevoerd en tevens een gevelsteen rond de garage hebben aangebracht zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen.

De uitgevoerde werken zijn vergunningsplichtig.

Bovendien werd thans een aanvraag tot regularisatie ingediend.

2. Beklaagden voeren ten onrechte aan dat de Procureur des Konings geen onderzoek voerde.

Ter terechtzitting van 16 december 2005 werd de zaak uitgesteld om de Procureur des Konings toe te laten bijkomend onderzoek uit te voeren.

Er werd een strafdossier opgesteld met notitienummer 66.97.496/05.

3. Uit de stukken waarop de rechtbank vermag acht te slaan blijkt dat de dagvaarding werd overgeschreven op het Hypotheekkantoor te op 19 september 2005.

4. Derde beklagde is eigenaar geworden van het litigieuze goed ingevolge de akte verleden op 18 januari 2005.

Het perceel is gelegen in een goedgekeurde verkaveling.

Het kwetstige bouwwerk is niet gelegen in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, zodat de instandhouding niet strafbaar is daar artikel 146, derde lid, van het Decreet Ruimtelijke Ordening bepaalt dat de strafsancities voor het instandhouden van inbreuken niet geldt voor zover de handelingen, werken, wijzigingen, of strijdig gebruik niet gelegen zijn in ruimtelijk kwetsbare gebieden.

(Arbitragehof, Arrest nr. dd. 19 januari 2005),

Gelet op voormelde motieven en de overeenstemmede elementen bekomen uit het onderzoek van de zaak ter terechtzitting is de rechtbank van oordeel dat de feiten die het voorwerp uitmaken van de weerhouden tenlastelegging bewezen zijn in hoofde van eerste beklagde en tweede beklagde

Derde beklagde de
vrijgesproken.

dient te worden

III. Straftoemeting :

1. Bij de bepaling van de strafmaat houdt de rechtbank rekening met de objectieve ernst van de feiten en de persoonlijkheid van eerste en tweede beklagde die een blanco strafregister hebben.

2. Een beklagde heeft het recht om zijn verdediging op te bouwen zoals hij verkiest.

De grondslag hiervoor is terug te vinden in het algemeen rechtsbeginsel met betrekking tot de eerbiediging van het recht van verdediging en in het recht op een eerlijk proces, vervat ondermeer in artikel 6.1 van het E.V.R.M.

Bij het bepalen van de straf en de strafmaat mag de rechtbank dan ook geen rekening houden met de wijze waarop de beklagden hun onschuld hebben willen staande houden.

3. Gelet op voormelde elementen is de rechtbank van oordeel dat een bestraffing zoals hierna bepaald passend is.

IV. Beoordeling van de herstellvordering :

1. De rechtstreeks dagende partij vordert het herstel in de oorspronkelijke staat.

2. De herstellvordering is een vordering in rem.

3 . Bij Arrest van 2 april 2004 besliste de Raad van State dat de herstelmaatregel een maatregel is van burgerlijke aard die tot de strafvordering behoort. Het behoort tot de bevoegdheid van de rechter van de rechterlijke macht de herstellvordering op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel of ze op machtsoverschrijding berust.

(Raad van State, 2 april 2004, R.W. 2004-2005, kol. 306)

Het Hof van Cassatie bevestigde in het in verenigde kamers gewezen Arrest van 10 juni 2005 voormelde rechtspraak van de Raad van State.

4. Bij Arrest van 15 juni 2004 besliste het Hof van Cassatie dat de rechter moet nagaan of de beslissing van het bevoegde bestuur om een bepaalde herstelmaatregel te vorderen, uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Het behoort hem niet toe de opportuniteit van de gevorderde maatregel te beoordelen.
(Cass. 15 juni 2004, R.W. 2004-2005, kol. 1613)

5. Uit de stukken waarop de rechtbank vermag acht te slaan, met name de brief van AROHM van 20 december 2004 en de ingediende aanvraag tot regularisatie is het niet onmogelijk dat de wederrechtelijk uitgevoerde werken mogelijks in aanmerking kunnen komen voor regularisatie.

De rechtbank is derhalve van oordeel dat het voorbarig zou zijn thans reeds uitspraak te doen over de herstellvordering.

Alle andersluidende of meer omvattende conclusies worden afgewezen als niet terzake en/of overbodig.

Alle kosten werden gemaakt voor de bewezen verklaarde tenlastelegging.

OM DEZE REDENEN

DE RECHTBANK

Gelet op de artikelen :

- 2, 40, 100 van het strafwetboek,
- 154, 162, 185, 189, 190, 191, 194, 195 van het wetboek van strafvordering,
- 1, 44 § 1-1°, 64, 65, 69 van de wet van 29 maart 1962 gewijzigd door de wet van 22 december 1970,
- 11, 12, 13, 16, 21, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,
- 28, 29, 41 van de wet van 1 augustus 1985 gewijzigd door artikel 3 van de programmawet van 24 december 1993, KB van 18 december 1986,
- KB 29 juli 1992 gewijzigd door KB 23 december 1993,
- 2-2° van de wet van 24 februari 1921,
- 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro,
- 1, 2 en 3 van het KB van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie;
- 3 van de wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro;
- 99, 146, 149, 153, 160 en van het Decreet houdende Organisatie van de Ruimtelijke Ordening,

RECHTDOENDE NA TEGENSPRAAK

Veroordeelt uit hoofde van de enig weerhouden tenlastelegging tot :

- een geldboete van 200 EURO x 5,5 = **DUIZEND HONDERD EURO**

en bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn te vervangen door een vervangende gevangenisstraf van 20 dagen;

Veroordeelt beklaagde tot betaling van de bijdrage van **25 EURO**, gebracht bij toepassing van de wettelijke opdecimen op **137,50 EURO** overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985;

Veroordeelt beklaagde bovendien tot betaling van een vergoeding van 25 EURO overeenkomstig artikel 91 lid 2 van het K.B. van 28 december 1950, zoals gewijzigd bij K.B. van 23 december 1993, art. 1 en 2 en het KB van 11 december 2001;

RECHTDOENDE NA TEGENSPRAAK

Veroordeelt tenlastelegging tot :

uit hoofde van de enig weerhouden

- een geldboete van 200 EURO x 5,5 = **DUIZEND HONDERD EURO**

en bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn te vervangen door een vervangende gevangenisstraf van 20 dagen;

Veroordeelt beklaagde tot betaling van de bijdrage van **25 EURO**, gebracht bij toepassing van de wettelijke opdecimen op **137,50 EURO** overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985;

Veroordeelt beklaagde bovendien tot betaling van een vergoeding van 25 EURO overeenkomstig artikel 91 lid 2 van het K.B. van 28 december 1950, zoals gewijzigd bij K.B. van 23 december 1993, art. 1 en 2 en het KB van 11 december 2001;

RECHTDOENDE NA TEGENSPRAAK

Spreekt de tenlastelegging en ontslaat haar van alle vervolging zonder kosten.

vrij van de enig weerhouden

Veroordeelt beklaagden openbare actie in totaal bedragende 3,13 euro;

solidair tot de kosten van de

Stelt de zaak wat de verdere beoordeling van de herstellvordering betreft in voortzetting op de zitting van **18 mei 2007** van de 52ste Kamer van de Correctionele Rechtbank te Brussel.

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan bij toepassing van artikel 2 van de wet van 13 april 2005.

Zegt dat huidig vonnis zal vermeld worden op de kant van de overgeschreven dagvaarding op de wijze bij artikel 84 van de hypotheekwet voorgeschreven;

Vonnis uitgesproken tijdens de openbare terechtzitting waar zetelden :

alleezetelend rechter

substituut Procureur des Konings

griffier

(goedgekeurd de doorhaling van / woorden en / lijnen)